

Tuần Báo Vô Vi

8 tháng 5 năm 2022

Số 602

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bộ óc có trí tuệ hay không?
- 2) Đời đạo là sao?
- 3) Đời có nguy hiểm không?
- 4) Luật nhân quả có giáo dục loài người hay không?
- 5) Chuyện gì cần thiết và chuyện gì không cần thiết ?
- 6) Sự thật là gì?
- 7) Thật thà có hữu ích gì không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Montreal, 18-07-04 4:00AM 1) Hỏi: Bộ óc có trí tuệ hay không? Đáp: Thừa bộ óc có trí tuệ phân minh đời và đạo. Kệ: Trí tuệ phân minh triết lý đời Khai thông đời đạo rõ tâm thân Quy y đầu Phật duyên hành triển Quý pháp thực hành thức giao tăng.	Montreal, 19-07-04 2:50AM 2) Hỏi: Đời đạo là sao? Đáp: Thừa đời đạo là thực hành sáng suốt. Kệ: Siêng năng tu luyện tiến từ giờ Khai mở tâm linh minh tự tiến Giải nghiệp cứu mình không loạn động Bình tâm tiến hóa chuyển từ giờ.
Montreal, 20-07-04 12:30AM 3) Hỏi: Đời có nguy hiểm không? Đáp: Thừa đời hay khuyến rũ, vô trách nhiệm. Kệ: Đời hay khuyến rũ vô trách nhiệm Hạnh đức không thông khó đạt yên Nhịn nhục mới thành tự sống yên Bình tâm học đạo tạo thành duyên.	Montreal, 21-07-04 1:45AM 4) Hỏi: Luật nhân quả có giáo dục loài người hay không? Đáp: Thừa luật nhân quả có giáo dục và cảnh cáo loài người. Kệ: Luật nhân quả giáo dục con người Tu thân, giá trị nhất trên đời Thân tâm, kinh vô tự chẳng rời Tiến hóa vô cùng thức luật trời.
Montreal, 22-07-04 2:00AM 5) Hỏi: Chuyện gì cần thiết và chuyện gì không cần thiết? Đáp: Thừa chuyện sức khỏe rất cần thiết và chuyện hại sức khỏe là không cần thiết. Kệ: Nhịn nhục đứng đầu thân mới yên Học hỏi không ngừng tự tiến xuyên Người tu hành pháp rất cần thiết Hành thông chơn pháp tự giao liên.	Montreal, 23-07-04 9:30AM 6) Hỏi: Sự thật là gì? Đáp: Thừa sự thật là chân lý không thay đổi. Kệ: Chơn lý là sự thật không đổi Thành tâm học hỏi chuyển từ hồi Nhập định chơn hồn thanh tịnh tiến Quy nguyên thiên giác chuyển liên hồi.
Montreal, 24-07-04 8:00AM 7) Hỏi: Thật thà có hữu ích gì không? Đáp: Thừa thật thà rất hữu ích cho sự tiến hóa. Kệ: Thật thà hữu ích cho chung tiến Giải quyết chơn tâm giải ưu phiền Quy hội tình người khai triển giới Thành tâm tu luyện hướng về trời.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 19

Hóa thân tại thể luân luân chuyển
Ngộ pháp dựng xây đạt pháp huyền
Đường đạo đường đời chung giác tiến
Khai thông tứ đại hợp huyền thiên.

Huyền thiên hóa giải triển miên
Cảnh đời cảnh đạo pháp xuyên nhơn tình
Lý kia phân giải đẹp xinh
Tình kia úp mở tạo duyên thể tình
Tu thời thức giác tự minh
Tinh vi đời đạo duyên tình quảng khai
Tiến trong đà tiến tiến hoài
Cảm sai tự giác lập đài phân minh
Tiếp thu chơn pháp chơn tình
Sống trong lẽ sống quy hình giác chơn
Lý kia chuyển hóa chẳng sòn
Tâm kia lại rõ đặc ơn Phật Trời
Thanh bình cảm mến nơi nơi
Trời cao bể rộng đời đời dựng xây
Xét tâm thẳng cảnh làm thầy
Sửa cho phù hợp thơ ngây chẳng còn
Vững bền giữ lấy lòng son
Thương cha kính mẹ vuông tròn dựng xây
Thành tâm học hỏi hằng ngày
Chu trình tiến hóa đổi thay liên liên
Thực hành ngộ pháp đạt duyên
Quy về nguồn cội đạt huyền chánh tâm.

Montreal, ngày 17-5-1980

“Hóa thân tại thể luân luân chuyển”: Con người luân hồi chuyển hóa xuống thể gian đây thành một thân thể cứ luân luân chuyển, kiếp này tới kiếp khác mãi mãi.

“Ngộ pháp dựng xây đạt pháp huyền”: Khi mà chúng ta ngộ pháp, ta biết được đường đạo có thể tiến hóa để dứt khoát thể trần thì dựng xây để đạt pháp huyền, đạt một đường lối tiến triển. Người đời mắt phàm không thấy được. Đi vô trong cái pháp huyền, trong chỗ sáng suốt thanh nhẹ của phần hồn.

“Đường đạo đường đời chung giác tiến”: Khi mà thân ngoài thân, cái thể xác này, ngoài thể xác này còn chủ trương của phần hồn nữa, thì đường đạo với đường đời chung giác tiến. Lúc đó đời đạo đều tiến bộ, đều tiến hóa hết.

“Khai thông tứ đại hợp huyền thiên”: Chúng ta hiểu cái bản thể này do tứ đại phối hợp kết thành thì chúng ta khai thông, hợp huyền vi của bề trên, của thiên giới. Lúc đó, chúng ta sống vừa mình đời, vừa mình đạo trong chu trình tiến hóa, trong cuộc hành hương nhận định rõ rệt.

Càng tu càng tiến, càng hành càng mở, ngày ngày sáng suốt tiến bộ. Đó mới là khai thông tứ đại được. Nước, lửa, gió, đất hòa cảm, khai thông mới hợp được cái cảnh huyền thiên ở bên trên, là chỗ đời đời. Tâm tự ngộ, tiến mãi, tiến hoài, tiến không ngừng. Chúng ta tu mà hiểu được chúng ta hóa thân xuống thể gian đây từ cảnh này qua cảnh nọ để học hỏi và tiến hóa. Càng học hỏi thì càng rõ đường lối huyền thiên của bề trên đã xây dựng cho chúng sanh để tiến hóa. Tiến tới hòa đồng các nơi các giới. Tiến tới hòa đồng cả càn khôn vũ trụ. Hợp là một mới đạt tới thanh tịnh sáng suốt.

Người tu nếu thiếu thanh tịnh và không hiểu sự khai triển hòa đồng để tiến hóa thì luôn luôn bị kẹt. Ôm kinh kệ, dựa vào kinh kệ, bắt mình kinh kệ là tự ngưng trệ mức tiến của chính mình. Chúng ta ở trong thực hành, tự đạt, tự tiến chứ không có sự dựa vào nơi nào làm bê trễ thì giờ.

Cần phải thực hành, mỗi đêm các bạn thực hành đó là thì giờ các bạn không bao giờ bị bê trễ nữa, không bị kẹt nữa, không có sự tăm tối nữa. Nếu không thực hành thì luôn luôn có sự tăm tối. Tại sao có sự tăm tối? Vì ngoại cảnh xâm chiếm tư tưởng của chính mình làm cho mình chậm tiến, bê trễ, chậm lụt. Cái bản thân, cái thể xác này nó đã chậm mà chúng ta cứ nương theo nó hoài thì càng chậm thêm. Chúng ta khai triển nó thì mới kêu bằng mau. Khai triển rõ đời rõ đạo mới mau, còn chúng ta cứ nương vì nó và để nó làm chủ thì tất cả đều là chậm lụt.

Sự sáng suốt của phần hồn đi tiến thể xác, không phải thể xác đi tiến phần hồn. Cho nên thể xác là một nơi để cho sự sáng suốt trú ngụ phân giải, học hỏi, càng sáng suốt thêm lên chứ không phải nó là chủ trương. Chủ trương là phần hồn. Cho nên, chúng ta tu phải cương quyết để hòa hợp, nhiên hậu mới thấy rõ chính ta và khả năng sẵn có trong chu trình tiến hóa thì chúng ta mới dày công thực hiện để tiến tới.

Tu mà còn ỷ lại, còn mờ ám, không chịu phân tách, không chịu nghiên cứu, không chịu thực hành trong sự sáng suốt thì làm sao đạt tới sự sáng suốt. Rồi than vãn với trời đất: “Sao tôi u mê như thế này, thế kia, thế nọ!” Tại vì tôi không chịu tự hành. Tôi không chịu tự sửa. Tôi không chịu tự luyện và tôi không chịu kiên trì. Nội cái lười biếng của bản thân giải quyết chưa được mà việc gì cũng muốn biết hết, muốn hiểu hết, nhưng lười biếng làm sao đạt được!

Chúng ta tu đây rồi sửa tâm, đổi tánh, không có dung dưỡng sự lười biếng nữa, phải hành triền luôn

luôn. Áp dụng cái phương pháp sáng suốt để cho tiến, bởi vì sáng suốt là cần nhất cho tâm linh để chống trả mọi nan giải và xây dựng mọi sự yếu hèn. Ban đầu, các bạn tu rồi sợ ma đủ thứ hết, nhưng mà một thời gian sáng suốt rồi đâu còn sợ ma quỷ nữa. Sự nặng trước nó biến thành ma quỷ, mà khai thông thành thanh nhẹ rồi đâu có còn ma quỷ nữa. Lần lần các bạn tu rồi thấy: “À! sự tiến triển ban đầu thì thấy sợ sệt, nhưng mà sau này không có nữa, bởi vì khai thông rồi.” Khai thông tứ đại rồi đâu còn sợ nữa, chỉ có hòa cảm thôi. Mỗi ngày mỗi nói rộng, mỗi ngày mỗi phát triển đi lên từ đời lẫn đạo, sống trong trung dung tiến hóa không có bị kẹt nữa. Càng hành càng phát triển, càng hành càng thông minh. Chúng ta xuống thế gian đây hóa thân thành con người ở thế gian sống mấy chục năm vậy mà đổi biết bao nhiêu cảnh để học hỏi và để tiến hóa.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Florida, ngày 13 tháng 10 năm 1995
THẦY TRÒ CÙNG ĐI

Đi hoài trong trận dự thi
Cần khôn không khó tự phi tự vào
Chẳng còn loạn động ước ao
Cùng đi mới thấy nơi nào đạt an
Cùng đi cùng thức cùng bàn
Quy về một mối đàng hoàng hơn xưa
Tự mình sáng suốt khai vừa
Đường đi rộng mở lại ưa luật Trời
Cảm thương quý mến nơi nơi
Tình thương sống động thanh thời vui hòa
Chúng ta tiến hóa thật thà
Thầy trò cùng học cùng qua cảnh đời
Vui say ý đạo không lời
Bình tâm học hỏi hợp thời tiến thẳng
Chẳng còn nuôi dưỡng khó khăn
Thầy trò cùng học cùng ăn khí Trời.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.08 PHẨM VARANA

72. CHUYỆN TƯỢNG VƯƠNG ĐỨC HẠNH (Tiền Thân Silavanaga)

Con người không biết ơn...,

...
Người ấy đến Ba-la-nại, trong khi đang đi đến con đường của người thợ ngà voi, thấy nhiều đồ vật khác nhau được làm ra từ ngà voi, bèn hỏi:

- Các bạn, nếu được ngà một con voi đang sống, bạn có lấy không?

- Bạn nói gì vậy? Ngà con voi đang sống có giá trị nhiều hơn ngà con voi chết rồi.

- Ta sẽ đem về cho bạn ngà một con voi đang sống.

Sau khi chuẩn bị lương thực, đem theo một cái cưa sắc bén, kẻ ấy đi đến trú xứ của Bồ Tát. Chúa voi thấy kẻ ấy liền hỏi:

- Người đến đây vì mục đích gì?

- Thưa chúa voi, tôi nghèo khổ, đời sống quá khổ cực. Nếu bạn cho tôi đôi ngà của bạn, tôi sẽ bán chúng lấy tiền để nuôi sống.

- Vậy này bạn, ta cho bạn ngà của ta, bạn có cái cưa để cưa cặp ngà không?

- Thưa chúa voi, tôi đến đây có đem theo cái cưa.

- Vậy hãy cưa ngà rồi đem về.

Rồi Bồ Tát co hai chân lại, ngồi xuống như con bò ngồi. Người ấy cưa hai ngà tối thượng của chúa voi.

Bồ Tát lấy cái vì giao hai cái ngà cho kẻ ấy và nói:

- Này bạn, không phải vì không thích ý, vì không ưa cặp ngà này mà ta cho bạn. Nhưng

ngàn lần, trăm ngàn lần thân yêu hơn đôi voi ta là cặp ngà giải thoát giác ngộ, ngà này có thể giúp ta hiểu tất cả các pháp. Do vậy, mong rằng sự bố thí đôi ngà này của ta sẽ đem lại cho ta Nhứt thiết trí!

Với lời nói ấy, Bồ Tát đưa hai cái ngà cho người ấy như là cái giá của Nhứt thiết trí. Kẻ ấy lấy ngà xong, đem bán đi. Khi tiền tiêu hết rồi, kẻ ấy lại đi đến Bồ Tát và nói:

- Thưa chúa voi, sau khi bán hai cái ngà của bạn, với tiền lấy được, tôi chỉ trả hết nợ cũ. Vậy hãy cho tôi các ngà còn lại.

Bồ Tát chấp thuận, bảo cưa các ngà còn lại như trước. Người ấy đem bán chúng, rồi lại đi đến và nói:

- Tôi không thể sống được, hãy cho tôi chân gốc của các ngà.

- Được lắm!

Con voi nói và ngồi xuống như lần trước. Con người độc ác ấy đạp lên trên cái vòi giống như sợi dây bạc của bậc Đại Sĩ, leo lên trên đầu voi như đỉnh núi Kelasa đánh vào gốc chân của hai cái ngà, cho đến khi móc thịt ra. Rồi kẻ ấy dùng cưa sắc bén cưa cái gốc chân ngà, và lấy đem đi. Khi người ác độc ấy vừa ra khỏi tầm mắt của Bồ Tát, thì quả đất cứng dày đặc, dài hơn hai trăm ngàn dặm, có thể chở nổi sức nặng kinh khủng của núi Tu-di, với các triền núi bao vây, với tất cả phân tử ghê tởm hôi thối; nhưng quả

đất không thể chịu nổi sự độc ác kia, nên đã nứt ra tạo thành một vực thẳm. Các ngọn lửa từ đáy đại A-tỳ địa ngục phun lên, bao phủ con người phản bạn với một cái màn tử vong, cuốn lấy kẻ ấy đem đi. Như vậy, khi con người độc ác ấy bị nuốt vào lòng đất, vị thần trú ở khóm rừng làm vang dậy khắp cả khu rừng với lời nói:

- Người bạn vô ơn phản bội, đâu được cho quốc độ của vua Chuyển luân, cũng không cảm thấy thỏa mãn.

Và để thuyết pháp, vị thần ấy đọc bài kệ này:

*Con người không biết ơn
Luôn luôn thấy kẻ hở,
Đâu được cho quả đất,
Không bao giờ thỏa mãn.*

Như vậy, vị thần cây thuyết pháp, làm vang động cả khu rừng ấy, Còn Bồ Tát sống cho đến mạng chung, rồi đi theo nghiệp của mình.

Bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay Đề-bà-đạt-đa mới vô ơn. Trong quá khứ, kẻ ấy cũng đã vô ơn rồi.

Sau khi kẻ pháp thoại ấy, bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân như sau:

- Lúc bấy giờ, người bạn phản bội là Đề-bà-đạt-đa, vị thần cây là Xá-lợi-phất, còn Tượng vương có đức hạnh là Ta vậy.

(còn tiếp)

